

Decisiones Sacramentales, Theologicæ, Canonicae, & Legales

In Quibus Tota materia Sacramentorum, Theologiæ Moralis, Juris Canonici, & Quæstiones plurimæ Juris Civilis explicantur, dilucidantur, & traduntur, Eruditionibus, Historiis, & Exemplis adornatæ ; Opus Episcopis, Vicariis, Parochis, Confessariis, aliisque Studiosis utile, ac jucundum In Libris novem ...

De Sacramentis In Genere Ac De Sacramentalibus Nec Non De Sacramentis Baptismi, Confirmationis, atque Extremæ Unctionis Decisiones

Chiericato, Giovanni Maria

Augustæ Vindelicorum, 1730

Decisio LIII. Argumentum. Referuntur diversa nomina, quibus nuncupatur Sacramentum Confirmationis. Traditur ejus existentia, institutio, & definitio, Notantur variæ manuum impositiones, ac Unctiones ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94638](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94638)

fortatus est, Cardinalis Legatus hunc alium Judæum denunciatum carceri mancipare fecit, & decem millibus Scurorum multavit, quibus Campanile Ecclesiæ Cathedralis restauratum fuit. Ergo prædicta Mulier Hebræa habuit absolutam voluntatem baptisimi; cuius causa cum fuerit Stylo ferreo interempta, dicitur Martyr; & baptismo Sanguinis baptizata. Emin. Cardin. de Lauræa de Baptismo disp. 13. num. 49. & per consequens tam Matri, quam foris debetur Ecclesiastica Sepultura. Idem Eminen. Cardin. de Lauræa in tract. de Martyrio disp. 20. n. 311. Sylvester, Volpi, Narbona, & alii supra citati.

Secundum motivum contrarium pariter non subsistit: quod scilicet hæc mulier non fuerit explicitè confessa fidem Christianam, & non petierit baptismum. Nam respondetur, Confessionem fidei Christianæ, & petitionem baptismi tripliciter fieri posse, voce, scripto, & facto. Eminent. Card. de

Lauræa de fide in 3. Sent. p. 2. disp. 11. n. 4. & seqq. ubi n. 11. subdit inter alia facta, quibus confitemur fidem Catholicam, & baptismum petimus, præcipuum esse mortem subire, prout plerique Sancti Martyres fecerunt, juxta illud, quod Apostolus scribit ad Hebr. cap. 11. Sancti per fidem operati sunt justitiam &c. Lapidati sunt, scissi sunt, tentati sunt, in occisione gladii mortui sunt. Cum igitur hæc Hebræa mulier subierit mortem sibi illatam in odium fidei à per fido Judæo, eò quia aufugerit ex ejus stabulo cupida fidei Christianæ, censetur sufficienter confessa ipsam fidem, tolerando mortem, & sanguinem fundendo, in quo fuit baptizata in terris, & in cælis, sorte felicissima una cum suo infante coronata. De odio, & perfidia Judæorum in Christianos legantur exempla apud Joan. Baptist. Mathæol. in Sylva Histor. part. 1. lib. 2. cap. 1. tit. 7. ultra supradictum cap. 12. part. 3. Julii Mauroceni in ejus libro: Via della Fede monstrata à gl' Hebrei.

DE SACRAMENTO CONFIRMATIONIS.

DECISIO LIII.

ARGUMENTUM.

Referuntur diversa nomina, quibus nuncupatur Sacramentum Confirmationis. Traditur ejus existentia, institutio, & definitio. Notantur variae manuum impositiones, ac Unctiones Sacrae in Ecclesia.

SUMMARIUM.

- 1 Confirmationis Sacramenti nomina plura. Et quæ?
- 2 Manuum impositio multiplex in Scriptura Sacra. Et quæ?
- 3 Hæretici qui negarunt Sacramentum Confirmationis.
- 4 Existentia Sacramenti Confirmationis.
- 5 Ejus institutio quando facta?
- 6 Christum cur consecraretur in feria Quinta Cena Domini?
- 7 Definitio Sacramenti Confirmationis duplex.
- 8 Unctiones Sacrae in Ecclesia decem. Et quæ?

Nunc accedamus ad explicationem Sacramenti Confirmationis, quod olim dabatur statim post Baptismum, & nunc dari non potest nisi iis, qui sunt baptizati. Itaque in primis, & ante omnia videamus, Quid sit Sacramentum Confirmationis? Pro intelligentia studiosi à Clero præmiserunt: Confirmationis Sacramentum pluribus nominibus nuncupari per SS. Patres; nam à S. Clemente vocatur Confessionis Confirmatio. A S. Cornelio Papa Sigillum Domini. A S. Cypriano Signaculum Domini. A S. Dionisio Areopagita. *σφραγίς* id est, Persepio. A D. Ambrosio Signaculum Spirituale. A Græcis *μυστήριον*, id est Unctio, quam dictionem Arabes corrupte *Mairum*; Melitenses verò Magis ad græcam dictionem accedentes *Miru* appellant; propriè autem dicitur *Χρίσμα* à nomine Christi, id est Unctus, quia Sacerdotes, & Reges ungebantur, ipse autem fortitus est utramque Unctionem in primo instan-

ti suæ Sacratissimæ Incarnationis, id est Summum Sacerdotium, & Imperium absque fine; & nunc fideles omnes unctione Chrismatis consecrantur, quia membra sunt æterni Sacerdotis, & Regis. cap. Cum venisset. §. Quia verò. De Sac. Unct. Sed observat Magrus in Hierolex. Verb. Chrisma quod à S. Augustino vocatur *Manus impositio*, juxta illud Apostolorum: *Tunc imponebant manus super illos, & accipiebant Spiritum Sanctum. Act. 8. 17.* Porro manus impositio fiebat in Scriptura ad diversos effectus, videlicet vel ad expellendas infirmitates: *Super agros manus imponebant, & bene habebant Marc. ult. 18. ad Exemplum cælestis Medici, qui singulis manus imponens curabat eos. Luc. 4. 48.* vel ad dandam benedictionem; sic Jacob benedicturus duos filios Joseph extendens manum dexteram posuit super caput Ephraim minoris fratris, sinistram autem super caput Manasse, qui major natus erat. Gen. 48. 14. & Redemptori nostro oblatis sunt ei parvuli, ut manus eis imponeret, & oraret. Matth. 19. 13. id est, ut eos benediceret, ut ex S. Hieron. & Ansel. notat Gonet tom. 5. disp. 6. n. 17. Vel ad designandos, qui Arcæ Domini servirent, *ponent filii Israel manus super eos. Num. 8. 10.* Vel ad testificandum alicujus delictum, ut luxuriosi senes fecerunt cum pudica Susanna, deducta in judicium coram populo: qui posuerunt manus suas super caput ejus. Dan. 13. 34. Vel ad collocationem ordinum deliquandam, ut agebat Apostolus ad discipulum suum: *Noli negligere gratiam, quæ in te est; quæ data est tibi per prophetiam cum impositione manuum Presbyteri. 1. Tim. 4. 14.* Undè formidandum monitum ad omnes Episcopos, quod idem Apostolus dedit ad eundem Timotheum: *Manus citò nemini imposueris. 1. Tim. 5. 22.* Vel ad reconciliandos peccatores, aut hæreticos revertentes ad Ecclesiam. Emin. Cardin. de Lauræa de Sacram. Confir. disp. 2. num. 113. & per antonomasiam Impositio manuum significat Sacramentum Confirmationis, per quod nunc datur invisibiliter Spiritus Sanctus, qui tempore Apostolorum per eorum manuum impositionem dabatur visibiliter; & dicitur Confirmatio ab effectu, quia confirmat baptizatum ad confitendum cum constantia fidem Christi. Pax Jordan. lib. 3. tit. 2. n. 1. Gobat. in

Experim. Theolog. tract. 2. num. 742. Layman. lib. 5. tract. 3. cap. 1. Maltius in 4. Sent. disp. 2. num. 200. Et in Theol. Moral. disp. 17. num. 62. atque Eminentiss. Cardinalis de Lauræa pariter in 4. Sent. tom. 3. de Sacram. Confirmat. disp. 1. num. 2. & 3. ubi advertit, primos omnium, qui negarunt hoc Sacramentum, fuisse Donatistas, teste Sallele tom. 2. reg. 234. deinde Mellalinos, Albigenes, & Valdenses, tandem Lutherum, & Calvinum cum suis sequacibus.

Constat autem, Sacramentum Confirmationis esse in Ecclesia. *cap. Omnes cap. Spiritus. cap. De his verò* 4 *cap. Manus De Consecr. dist. 5. Cap. Multi secularium. 26. q. 1. Cap. Unico §. Per frontis. De Sacra Unct. & cap. Quoniam de Sent. Excom. in 6. Et præter alia Concilia, quæ citantur per eundem Eminentiss. de Lauræa ubi supra num. 6. est Conc. Trid. sess. 7. de Confirm. can. 1. & de Sacram. can. 1. Et licet non appareat explicite in Scriptura Canonica de ejus institutione, adeo ut tempore Alexandri de Ales, qui floruit Parisiis circa annum 1240. nonnulli opinarentur, hoc Sacramentum fuisse institutum sub Melchiade Papa, qui vixit circa annum 314. quæ opinio est hæretica, cum in Trid. Conc. definitum sit de fide, omnia Sacramenta esse instituta à Christo Domino, ut in sess. 7. de Sacram. Ecclesia enim Catholica non sola Scriptura utitur, sed etiam traditionibus juxta Apostoli præceptum 2. *Thessalon. Tenete traditiones quas accepistis sive per Sermonem, sive per Epistolam. Et habetur in cap. Catholica & cap. Ecclesiarum dist. 11. Idcirco indubitabile est, & de fide à Christo Domino Sacramentum hoc confirmationis fuisse institutum; quamvis Ecclesia sub disputatione reliquerit, quo loco, & quo tempore fuerit ab eodem Christo institutum; cum enim plures sint Theologorum opiniones circa locum, & tempus hujus institutionis, de quibus Gonet d. tom. 5. disp. 6. §. 3. num. 16. & 17. & Maltius in 4. Sent. disp. 2. num. 217. & in Theol. Moral. disp. 17. num. 64. Eminentiss. Card. de Lauræa d. tom. 3. de Sacram. Confirm. disp. 1. num. 49. Tamen verior, & communior opinio est, quod in nocte Cænæ fuerit à Christo Domino hoc Sacramentum Confirmationis institutum, quod novissime docet etiam Tiranus in Controversiis fidei post Commentaria Scripturæ Sacræ Controv. XX. num. 1. ubi sic ait: *Institutio, & mandatum Christi (hujus Sacramenti) verisimiliter in ultima cæna, ut habet traditio, à posteriori colligitur ex ipso facto Apostolorum: numquam enim Apostoli tam conficenter, & ordinariè usi fuissent tali caeremonia in ordine ad talem effectum, nisi Christus id ipsis præcepisset. Nam non ignorabant, non esse hominum instituere caeremonias, ad quas consequeretur infallibiliter gratia Spiritus Sancti, quod etiam* 6 *Kemnitius, & Calvinus admittunt. Hinc promanavit consuetudo, Sacrum Chrisma conficiendi in die Cænæ Domini, quæ quidem semper in Ecclesia servata est & adhuc servatur; ita tamè ut licet ea nocte Christus Dominus hoc Sacramentum instituerit, & Apostolos conficere docuerit, nulli eorum, tunc temporis dederit potestatem illud conferendi, quia nondum Apostoli erant constituti Episcopi; sed post Resurrectionem suam, cum dedit eis plenariam potestatem ordinis Sacerdotalis, & Episcopalis. Hinc est, quod Salvatur Apostolis post Resurrectionem suam ait: *Euntes in mundum universum docete omnes gentes &c. Docentes eos servare omnia, quæcunque mandavi vobis. Matth. ult. Ergo jam statuerat, quæ erant Ecclesiæ****

necessaria, & executioni mandanda per Apostolos; alioquin non potuissent Apostoli informare, & docere alios numerum Sacramentorum. Quod autem in specie docuerit, eos Christus conficere Chrisma, ex traditione eorumdem SS. Apostolorum dicit Ecclesia, testante S. Fabiano Papa epist. 2. cap. 1. ubi ad Orientales Episcopos ita scribit: *In illa die Dominus Jesus, postquam cænavit cum discipulis suis, & lavit eorum pedes, sicut à Sanctis Apostolis prædecessores nostri acceperunt, nobisque reliquerunt. Chrisma conficere docuit. Et deinde subdit: Ipsius Sancti Chrimatis consecratio per singulos annos est agenda, & de anno in annum renovanda, & fidelibus tradenda; quia novum Sacramentum est per singulos annos dicto die renovandum. Ista à Sanctis Apostolis, & eorum Successoribus accepimus, & vobis tenendum mandamus. Habentur etiam hæc in cap. Litteris Vestris. De consecr. dist. 3. Ita pluribus citatis & objectionibus solutis firmat Eminentiss. Cardin. de Lauræa d. disp. 1. de Sacram. Confirmat. art. 5. per totum.*

Quibus ita præmissis respondentes Quæsito, inter diversas definitiones, ex Doctoribus selectas duas hic referam: Unam pro Theologis moralibus, & est Bonacinae de Sacram. disp. 3. q. 1. *Unic. prop. 7* 1. num. 1. Videlicet: *Confirmatio est Sacramentum, quo homo viator baptizatus inungitur in fronte ab Episcopo cum Chrimate, & præscripta verborum forma ad fidei robur consequendum. Alteram pro Theologis Scholasticis, ex Scoto in 4. Sent. dist. 7. q. 1. Quam explicat Eminen. Card. de Lauræa d. disp. 1. art. 3. & est hujusmodi. Sacramentum Confirmationis est Unctio hominis Viatoris aequaliter consentientis, vel libero arbitrio numquam usi, facta in fronte figura Crucis, cum Chrimate sanctificato; & hoc à ministro idoneo simul cum intentione debita ungente; & verba certa præferente; significans efficaciter ex institutione divina unctionem animæ per gratiam roborantem ad consistendum cum constantia fidem Christi. In hac habetur genus: Nam plures Unctiones sunt in Ecclesia cum oleo Sacro. 1. Unguntur Pontifices, dum consecrantur, in capite & manibus cum Chrimate. 2. Imperatores, & Reges cum oleo Catechumenorum in brachio, & in humero. Regina verò in humero tantum, nisi sint Dominæ Regni. 3. Sacerdotes eodem oleo Catechumenorum in manibus dum ordinantur. 4. Pueri baptizandi cum eodem oleo in pectore, & scapulis; & cum Chrimate in vertice statim post baptismum. 5. Altaria, & Ecclesiæ oleo Catechumenorum & Chrimate. 6. Infirmi oleo infirmorum. 7. Confirmandi Chrimate Sacro. 8. Calices, & patenæ Sacro Chrimate. 9. Campanæ oleo infirmorum, & Chrimate. Sacro. Et 10. Agnus Dei eodem Chrimate Sacro. *cap. Unic. de Sacra Unct. Barbosa de Episc. alleg. 31. à num. 6. Jordan. lib. 5. tit. 1. & tit. 6. Castald. in Praxi Cærimon. lib. 2. sect. 12. 13. & 15. Magrius in Hierolexic. Verb. Agnus. Dei, & Verb. Chrisma. Habentur etiam in hac definitione differentia, & causæ omnes, efficiens, materialis, formalis, instrumentalis, & finalis; quas explicare superfluum est, & possunt videri apud Scotistas; Uno tantum notato, quod ly. *Homini Viatoris* addendum foret, *baptizati*, quia qui non est baptizatus ungi non potest hoc Sacramento. *cap. Omnes. de consecr. dist. 5. Gonet. d. tom. 5. disp. 6. num. 54.***

DECISIO LIV.

ARGUMENTUM.

Tam de Sacramenti Confirmationis materia remota, quàm de proxima plenè, ac doctè differit præfens Decifio: & circa utramque materiam plura Dubia, scitu unicuique Ecclesiastico necessaria, proponit, pro utraque opinione examinat, & resolvit.

SUMMARIUM.

- 1 Materia remota Sacramenti Confirmationis quanam sit?
- 2 Aromata, quæ à Græcis ponuntur in Chrismate cum vino.
- 3 Balsamum ubi nascatur?
- 4 Apostoli an uterentur Chrismate in Sacramento Confirmationis?
- 5 Oleum nucum, piscium, & aliarum rerum an possit esse ejus materia?
- 6 Balsamum an de essentia Sacramenti ponendum in Oleo Chrismatis?
- 7 Declaratio cap. 1. de Sacram. non iteran.
- 8 Benedictio Episcopalis an sit de essentia Chrismatis?
- 9 Aqua non benedicta cur sit materia acta baptisimi?
- 10 Chrismatis consecratio an sit delegabilis simplici Presbytero. & num. 11.
- 12 Chrisma quod sit benedictum eo anno, an sit de essentia Sacramenti?
- 13 Unctio est materia proxima Sacramenti Confirmationis, sed in fronte, & cum signo Crucis.

IN primis autem, post traditam definitionem, declarare oportet, Quæ sit Materia Sacramenti Confirmationis? Circa quam dicendum est, duplicem esse materiam, scilicet remotam, & proximam, & ideo de utraque separatim respondendum, Itaque ex omnium Catholicorum consensu materia remota Sacramenti Confirmationis est oleum olivarum mixtum balsamo, ab Episcopo eo anno benedictum, cap. Unico. De Sacra Unct. & ex Decret. Eugenii IV. in Concil. Florent. quæ quidem apertissime denotat effectus hujus Sacramenti, tum quia representat dignitatem Sacerdotalem, & Regalem, tum quia sicut oleum nitorem habet, & supereminet cæteris liquidis, atque fovet incendium, ita denotat munditiam Confirmati, & ejus Charitatem superabundantem erga Deum, & erga proximum. Balsamum verò est odoriferum, & ex eo significatur bonus odor fidei nostræ, & bona fama hominis Christiani juxta illud: *Christi bonus odor sumus.* 2. Cor. 2. 15. Calasius de *Pet. Sac. Christ. ritib. cap. 23. pag. 110.* Gonet, d. tom. 5. disp. 6. num. 21. Magistrus in *Theol. Mor. d. disp. 17. num. 67.* Magrius in *Hierolex. d. Verb. Chrisma*, ubi notat, quod Græci præter oleum, & balsamum commiscunt triginta tres species aromatum ad denotandam dictam bonam famam. Gonet tamen d. tom. 5. disp. 6. num. 38. ait, duodecim tantum alia Aromata à Græcis immisceri. Et cum Emin. Card. de Lugo *Resp. Moral. lib. 1. dub. 8.* Gobat d. *tract. 2. num. 745.* subdit, etiam Vinum commisceri ab iisdem Græcis, & fieri ex Vino, Oleo, Balsamo & ex Aromatibus ita simul

coctis Massam non liquidam, sed mollem, qua frontes Confirmatorum unguntur, Balsamum verò cujuscumque regionis existat, licet unum ab altero longè distet in bonitate, sufficere ait Jordan. d. lib. 3. tit. 2. num. 31. & 32. Balsamum olim erat rarissimum in Judæa ex Plinio lib. 3. cap. 25. itaut in hortis Regis tantummodo oriretur; & Regionem Sabam, inter alia munera, Salomoni detulisse plantam Balsami refert Josephus *antiq. Jud. lib. 8. cap. 2.* Ubi ait: *Δένδρον ἐστὶ τῆς Ἑσπερίας οὐκ ἔστιν ἄλλου ὅμοιον φέρεται δὲ οὗτος τῆς Χερμανίας ἵκεται;* in est, Ajunt etiam, quod Balsami Plantam, cujus hodie ferax est nostra Regio, illius Regina munificentia ferre acceptam oporteat. At deinde regionem illam factam esse balsami feracem, notavit etiam Sanctus Hieronymus in *Quæst. Hebraicis, & ad cap. 27. Ezechielis.* Strabo lib. 17. & alii, quos allegat Sherlogus in *Cant. tom. 2. Vestig. 15. sect. 1.* & Gonet. d. disp. 6. num. 41. sed feraciorem Ægyptum, & totam Arabiam ait Malinus in *Schol. Christ. cap. 7. pag. 57.* nunc autem esse feracissimam Americam, ex qua balsamum in varias regiones asportatur, quod licet à Judaico differat colore, est tamen verum balsamum, quia in fragrantia boni odoris, & aliis proprietatibus æquivaleret Syriaco, & ex illo valide conficitur Chrisma, ex declaratione Pauli III. & Pii IV. cùm differat, ut vinum rubrum à vino albo; quo utro celebramus, testatur idem Gonet. d. n. 41.

Porro circa hanc remotam materiam Confirmationis, seu sequentia dubia, à diversis nostri cleri diversè tacta, & non unisonè resoluta, tangenda, & resolvenda unisonè duxi.

Primum Dubium. Apostoli in collatione hujus Sacramenti non utebantur Chrismate, aut alia materia; sed tantummodo manus imponebant. Ergo Chrisma non est materia Sacramenti Confirmationis. Antecedens probatur ex *Act. Apostolor. ibi.* Tunc imponebant munus super illos, & accipiebant Spiritum Sanctum. cap. 8. 17. & ibi: *Et cum imposuisset illis manus Paulus, venit Spiritus Sanctus super eos.* cap. 19. 6. Consequens est certum, quia sine materia à Christo instituta non fit Sacramentum. Respondetur dupliciter, Primò scilicet ex Bellarm. *Waldens. Hugone, & aliis,* Apostolos, cum impositione manuum etiam adhibuisse unctionem Chrismatis, licet de ea Scriptura non loquatur; siquidem, ut supra dictum est, id constat ex traditione, qua habuit S. Clemens coadjutor S. Petri, & fuit Papa post S. Cletum: ipse enim ab eodem Beatissimo Apostolorum Principe scivit, quid fecerint Apostoli, ac idem S. Petrus, dum Confirmationis Sacramentum ministrabant, & post S. Clementem, dicere alii pontifices, & tota Ecclesia, quæ semper Chrismatis unctionem in hoc Sacramento adhibuit usque ad tempora S. Fabiani Papæ, qui circa annum 240. vixit, & de hoc scripsit in sua Epistola 2. ad Orientales Episcopos. Secundo respondetur, SS. Apostolos ex speciali privilegio sibi à Christo Domino elargito, contrulisse Spiritum Sanctum iis, quos baptizabant dupliciter; uno modo *Miraculose*, impetrantes descensum Spiritus Sancti in visibili forma per solam manuum impositionem; altero modo *Sacramentaliter*; quando, cessantibus signis illis miraculosis, & forma visibili in principio Ecclesiæ necessaria ad invehendam fidem, ministrabant Sacramentum hoc Confirmationis cum unctione Sacri Chrismatis, juxta præscriptum sibi à Christo Domino datum; & sic primo modo non erat Sacramentum, sed vis, & effectus Sacramenti; secundo au-

tem